

Sygn. akt I C upr 169/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Rafał Kuriata

Protokolant: Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2016r.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko W. R.

o zapłatę

I. oddała powództwo w całości;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 377,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C upr 169/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., działając przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany W. R. zapłacił stronie powodowej kwotę 1 371,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwanego i poprzednika prawnego strony powodowej łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany korzystał z usług (...) Spółki z o.o., jednakże nie uregulował związanych z tym należności, czego potwierdzeniem są dołączone do pozwu noty księgowe. Pierwotny wierzyciel na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 stycznia 2015 r. zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz strony powodowej. Cesjonariusz poinformował pozwanego o zawarciu niniejszej umowy i wezwał go do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Jednakże zobowiązanie to nie zostało przez niego uregulowane. Dochodzona kwota obejmuje kwotę należności głównej

w wysokości 219,31 zł, opłaty, prowizje i koszty w kwocie 912,00 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości 240,53 zł.

W oparciu o treść pozwu oraz dołączonych do niego dokumentów tutejszy Sad w dniu 24 maja 2016 r. wydał w niniejszej sprawie w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty.

Pozwany W. R., działając przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżył nakaz zapłaty w całości i zakwestionował żądanie objęte pozvem zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Odpowiadając na sprzeciw strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 27 września 2016 r. podniosła, iż pozwany w dniu 1 czerwca 2012 r. zawarł ze spółką (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podniosła, iż pozwany nie wywiązał się z zobowiązania, polegającego na opłaceniu faktur i not księgowych dołączonych do pozwu. Jednocześnie przedstawiła szczegółowy sposób wyliczenia roszczeń dochodzonych w niniejszym postępowaniu. Zaznaczając przy tym, iż pozwany dokonał częściowej spłaty należności wynikających z przedstawionych faktur. Ponadto zaznaczyła, iż w drodze korespondencji e-mail pozwany uznał swoje zadłużenie i chciał spłacić przedmiotową należność.

Na rozprawie w dniu 18 października 2016 r. pozwany zakwestionował zarówno fakt zawarcia ze spółką (...) umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jak też okoliczność doręczenia mu faktur i not dołączonych do pozwu. Ponadto zaprzeczył też, że kontaktował się ze stroną powodową przy pomocy poczty elektronicznej. Jednocześnie podniósł, iż nie posiada żadnych zaległości wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2013 r. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wystawił na nazwisko pozwanego W. R. fakturę VAT o nr (...) z tytułu abonamentu telekomunikacyjnego za okres od dnia 25 września 2013 r. do dnia 24 października 2013 r., opiewającą na kwotę 193,17 zł, z terminem płatności oznaczonym na dzień 12 listopada 2013 r.

W dniu 26 listopada 2013 r. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wystawił na nazwisko pozwanego W. R. fakturę VAT o nr (...) z tytułu abonamentu telekomunikacyjnego za okres od dnia 25 października 2013 r. do dnia 24 listopada 2013 r., opiewającą na łączną kwotę 280,17 zł, z terminem płatności oznaczonym na dzień 10 grudnia 2013 r.

W dniu 27 grudnia 2013 r. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wystawił na nazwisko pozwanego W. R. fakturę VAT o nr (...) z tytułu abonamentu telekomunikacyjnego za okres od dnia 25 listopada 2013 r. do dnia 24 grudnia 2013 r., opiewającą na łączną kwotę 409,34 zł, z terminem płatności oznaczonym na dzień 10 stycznia 2014 r.

(dowód: faktura nr (...) k. 6 – 7, 70 - 72;

faktura nr (...) k. 8 – 9, 73;

faktura nr (...) k. 10 – 11)

W dniu 29 stycznia 2015 r. strona powodowa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarła z (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego W. R., która wynikała z:

- noty obciążeniowej nr (...) z dnia 27 stycznia 2014 r., opiewającej na kwotę 912,00 zł z tytułu kary umownej za niedotrzymanie warunków promocji;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 27 grudnia 2013 r., opiewającej na kwotę 0,43 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 27 stycznia 2014 r., opiewającej na kwotę 0,96 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 26 lutego 2014 r., opiewającej na kwotę 6,60 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 26 maja 2014 r., opiewającej na kwotę 33,83 zł;

- noty odsetkowej nr (...) z dnia 26 czerwca 2014 r., opiewającej na kwotę 11,78 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 28 lipca 2014 r., opiewającej na kwotę 11,40 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 26 sierpnia 2014 r., opiewającej na kwotę 11,78 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 26 września 2014 r., opiewającej na kwotę 11,78 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 27 października 2014 r., opiewającej na kwotę 11,40 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 26 listopada 2014 r., opiewającej na kwotę 11,78 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 29 grudnia 2014 r., opiewającej na kwotę 11,11 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 28 lipca 2014 r., opiewającej na kwotę 11,40 zł;
- noty odsetkowej nr (...) z dnia 27 stycznia 2015 r., opiewającej na kwotę 7,25 zł;

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 29 stycznia 2015 r. k.33;

wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy z dnia 29.01.2015 r. k. 25;

nota obciążeniowa k. 12;

noty odsetkowe k.13 – 24)

Strona powodowa w dniu 5 maja 2016 r. sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...), w którym wskazała, że w dniu 29 stycznia 2015 r. nabyła od (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. wymagalną wierzytelność, przysługującą wobec dłużnika W. R. z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych w wysokości 1 371,84 zł, na którą składa się: kapitał w kwocie 219,31 zł, odsetki w wysokości 240,53 zł oraz koszty w kwocie 912,00 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) k. 4)

Pismem z dnia 9 marca 2015 r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego o cesji przedmiotowej wierzytelności i wezwała go do natychmiastowej spłaty zadłużenia w kwocie 1 270,83 zł.

(dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności z dnia 9 marca 2015 r. k. 5)

W dniu 24 kwietnia 2015 z poczty elektronicznej użytkownika: blues marek@interia.pl wysłano zapytanie odnośnie spłaty zobowiązania W. R.. Takie samo zapytanie zostało wysłane z poczty użytkownika rafal9988@buziaczek.pl).

(dowód: korespondencja e – mail k. 121 – 122)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej, co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Konstruując stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd uwzględnił dokumenty zaoficerowane przez stronę powodową, gdyż nie budziły one wątpliwości Sądu. Mając na uwadze, iż pozwany w trakcie swego przesłuchania przedstawił jedynie swoje stanowisko w sprawie, Sąd pominął ten dowód przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła m.in. z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powodowy Fundusz formułując żądanie w niniejszej sprawie miał zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanego z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miał uiszczyć dochodzoną pozwem kwotę.

Strona powodowa zaoficerowała jako materiał dowodowy: umowę sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika, faktury i noty odsetkowe wystawione przez poprzednika prawnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, a także zawiadomienie o cesji, jednakże bez potwierdzenia jego nadania lub doręczenia oraz korespondencję e – mail, którą prowadziła z niezidentyfikowanym podmiotem.

Mając na uwadze zarzuty podniesione przez pozwanego, a zwłaszcza zanegowanie przez niego istnienia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na którą powołuje się strona powodowa, należało uznać przedłożone przez powodowy Fundusz dokumenty za niewystarczające dla uwzględnienia przedmiotowego żądania. W ocenie Sądu strona powodowa – wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi – w żaden sposób nie wykazała zarówno istnienia, jak i wysokości zobowiązania, a ponadto daty wymagalności świadczenia, a także wysokości i zasadności obciążenia pozwanego wskazanymi w pozwie kosztami, które jak wynika z noty obciążeniowej dotyczą kary umownej z tytułu niedotrzymania warunków promocji. Niedołączenie do pozwu źródłowej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych uniemożliwia dokonania weryfikacji żądania przez Sąd, a w szczególności ustalenia istnienia ważnej umowy, jej zakresu, a także zasad i wysokości naliczania kar umownych.

W ocenie Sądu niewystarczającym dowodem w tym zakresie jest również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, a zwłaszcza w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. w sprawie P 1/10, na mocy którego zostało wykluczone uprzywilejowanie dowodowe jakie posiadały fundusze sekurytyzacyjne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje, co potwierdza przepis art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jedn. z 2014 r. poz. 157). W tej sytuacji brak jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonania przedmiotowego wpisu w księgach rachunkowych powodowego Funduszu.

Za miarodajny dowód w sprawie nie można też uznać wydruków e – mail dotyczących zapytań o możliwość spłaty zadłużenia. Zostały one wysłane z dwóch różnych adresów e – mail, nie zostały w żaden sposób podpisane, a strona powodowa nie wykazała, iż weryfikacja tego zgłoszenia przebiegła pomyślnie (zapytanie o numer PESEL nadawcy). Tym samym brak jest dowodów świadczących, iż nadawcą tej korespondencji był pozwany, tym bardziej że on sam takiej okoliczności stanowczo zaprzeczył.

W tej sytuacji żądanie pozwu nie mogło zostać uwzględnione i dlatego orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu w pkt II sentencji wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 2 k.p.c. w zw. § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszty niniejszego postępowania, które zostały poniesione przez pozwanego składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360,00 zł wraz z kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.